



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: M. N.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15.11.2017 o invalidní důchod

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 15.11.2017 **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včas podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 7.9.2017

Shodu s prvopisem potvrzuje

č. j. X, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod a uvedené rozhodnutí ČSSZ ze dne 7.9.2017 č. j. X bylo potvrzeno. Žalobkyně uvedla, že nesouhlasí se závěry lékaře ČSSZ, podle nichž míra poklesu pracovní schopnosti u ní činí toliko 30 %. Poukázala na to, že s onemocněním páteře se léčí dlouhodobě, v poslední době se obtíže zhoršily natolik, že byla nucena okamžitě pracovat a je ve stavu práce neschopných. Má problémy s delším stáním, chůze je schopna pouze s francouzskými holemi, dlouhodobě je omezena na běžném způsobu života. Z rozhodnutí žalované plyne, že není schopna vykonávat práci, která zatěžuje pohybový aparát. Ovšem právě takovou práci vykonává. Práce řidičky autobusu pohybový aparát zatěžuje, protože je nucena 12 hodin setrvat ve vynucené poloze v sedu. Žalobkyně nesouhlasila ani se závěrem, že je schopna rekvalifikace, a to právě s ohledem na zdravotní obtíže a její věk.

2. Žalovaná v písemném vyjádření odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhla provedení důkazu posudkem příslušné Posudkové komise MPSV ČR.
3. Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 7.9.2017 č. j. X byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění. Podkladem rozhodnutí byl posudek okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 30.8.2017, podle něhož žalobkyně není invalidní. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %. V uvedeném posudku o invaliditě se uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII., oddíl E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je chronický vertebrogenní algický syndrom LS páteře. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 15.11.2017 č. j. X tak, že námitky žalobkyně zamítla a rozhodnutí ČSSZ ze dne 7.9.2017 potvrdila. Žalovaná vycházela z posudku lékaře oddělení lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení ze dne 7.11.2017. Podle posudkového závěru rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII., oddílu E, položce 1c, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 4 citované vyhlášky nemění. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je oboustranný lumboischiadický syndrom a kořenový syndrom L5 více vlevo s projevy neurogeních klaudikací při anterolistéze L3 I. stupně (při přechodném obratli v LS páteři). V posudku se konstatuje, že dle doložené dokumentace má žalobkyně dlouhodobé bolesti LS páteře s propagací do zadních stran končetin oboustranně, konzervativní léčba spíše zhoršuje potíže. Zdravotní postižení ji doposud podstatně neomezilo vykonávat současnou profesi, až od 9.10.2017 je na dočasné pracovní neschopnosti a 27.11.2017 proběhne plánovaná operace. Z důvodu vertebrogenních potíží je žalobkyně pracovně omezena, ale není invalidní. Není schopna vykonávat práci, která zatěžuje pohybový aparát. Zdravotní stav ji omezuje pro práci se zvedáním a přenášením těžkých břemen a práci ve vynucených polohách. Schopnost rekvalifikace je zachována. Zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav neodpovídal žádnému stupni invalidity.

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 16.3.2018, který zdejší soud vyžádal v tomto řízení bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 15.11.2017 byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Šlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl vleklý bolestivý syndrom lumbosakrální páteře při anterolistéze L3 I. stupně 0,5 cm, stenóze páteřního kanálu, oboustranném kořenovém syndromu L5/S1 a neurogenních klaudikacích – s výslednou nezbytnou operací páteře. Stav odpovídal kap. XIII., oddíl E, položka 1, písm. d) vyhl. č. 359/2009 Sb. Pokles pracovní schopnosti z rozmezí 50 až 70 % stanovila posudková komise horní hranicí 70 %, zejména s přihlédnutím k podstoupené operaci páteře. Žalobkyně pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav k datu napadeného rozhodnutí nebyla schopna výkonu jakékoliv práce. Posudková komise uvedla, že ze zpětného pohledu hodnotí odlišně proti lékaři OSSZ. Dospěla k závěru, že již od 4.9.2017 dle neurologické dokumentace stav odpovídal invaliditě III. stupně, neboť žalobkyně nebyla schopna vykonávat soustavnou výdělečnou činnost. Konzervativní léčba selhala. Byla zvažována léčba operační, ke které se rozhodla v listopadu 2017 a v témže měsíci ji podstoupila. Není předpoklad poléčení a stabilizace v krátké době, kontrolní lékařskou prohlídku posudková komise stanovila za 1 rok od data uznání invalidity. U jednání žalobkyně souhlasila se závěry Posudkové komise MPSV a navrhla, aby s ohledem na tyto závěry bylo rozhodnutí žalované zrušeno.
6. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
7. Podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.
8. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud byl proto povinen si vyžádat odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobce ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobkyně. Soud považuje posudek Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 16.3.2018 za úplný a přesvědčivý a neměl důvod zpochybnit závěry posudkové komise, že u žalobkyně šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu nejméně o 70 % a k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a šlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona.

9. Soud proto podle § 78 odst. 1 s.ř.s. přezkoumávané rozhodnutí žalované ze dne 15.11.2017 zrušil pro vady řízení, které spatřuje v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a vrátil věc správnímu orgánu k dalšímu řízení.
10. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 17.04.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně